

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 6 stycznia 2017 r. – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/DPAS Limited

(Sprawa C-5/17)

(2017/C 078/20)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: DPAS Limited

Pytania prejudycjalne

W świetle art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ (dyrektywy VAT) oraz wykładni tego przepisu dokonanej przez Trybunał w wyrokach AXA, Bookit II oraz NEC, Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) przedkłada Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

- (1) Czy usługa taka, jak świadczona przez podatnika w niniejszej sprawie, polegająca na tym, że na podstawie upoważnienia do polecenia zapłaty środki pieniężne pobierane są z rachunku bankowego pacjenta poprzez polecenie zapłaty, a następnie przekazywane przez podatnika – po potrąceniu wynagrodzenia podatnika – dentyście pacjenta i ubezpieczycielowi – stanowi zwolnioną usługę związaną z przelewami lub płatnościami w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT?

W szczególności, czy orzeczenia wydane w sprawach: Bookit II oraz NEC prowadzą do wniosku, że zwolnienie z podatku VAT przewidziane w art. 135 ust. 1 lit. d) nie ma zastosowania do usługi takiej, jak świadczona przez podatnika w niniejszej sprawie, która nie obejmuje dokonania przez podatnika obciążenia lub uznania rachunków, nad którymi sprawuje kontrolę, ale która w przypadku dokonania przelewu środków pieniężnych ma zasadnicze znaczenie, aby ów przelew został dokonany? Czy też orzeczenie w sprawie AXA prowadzi do odmiennego wniosku?

- (2) Jakie zasady należy zastosować dla określenia, czy usługa taka jak świadczona przez podatnika w niniejszej sprawie jest, czy też nie jest objęta zakresem „windykacji należności” w rozumieniu art. 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy VAT? W szczególności, jeśli usługa taka (zgodnie z rozstrzygnięciem Trybunału w wyroku AXA odnośnie do identycznej lub bardzo podobnej usługi) stanowi „windykację należności” w przypadku, gdy jest ona świadczona na rzecz osoby, której płatność jest należna (tj. dentystów w niniejszej sprawie i w sprawie AXA), czy usługa ta stanowi również windykację należności w przypadku, gdy jest ona świadczona na rzecz osoby zobowiązanej do dokonania płatności (tj. pacjentów w niniejszej sprawie)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. 2006, L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 16 stycznia 2017 r. – Grenville Hampshire/Board of the Pension Protection Fund

(Sprawa C-17/17)

(2017/C 078/21)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Grenville Hampshire

Strona pozwana: Board of the Pension Protection Fund

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 dyrektywy 80/987/EWG ⁽¹⁾ (obecnie art. 8 dyrektywy 2008/94/WE ⁽²⁾) wymaga, aby państwa członkowskie zapewniły, że w razie niewypłacalności pracodawcy każdy pracownik uprawniony jest do otrzymania przynajmniej 50 % wartości nabytych przez siebie uprawnień emerytalnych (z jedynym wyjątkiem, jakim są przypadki nadużyć, wobec których zastosowanie ma art. 10a dyrektywy)?
- 2) Ewentualnie, z zastrzeżeniem ustaleń faktycznych sądów krajowych w każdym konkretnym przypadku, czy na gruncie art. 8 dyrektywy 80/987/EWG wystarczające jest, aby państwo członkowskie posiadało system ochrony, w ramach którego pracownicy zazwyczaj otrzymują ponad 50 % wartości nabytych przez nich uprawnień emerytalnych, lecz część z nich otrzymuje mniej niż 50 % ze względu na:
  - i) limit dotyczący wysokości rekompensaty należnej pracownikom (w szczególności pracownikom, którzy w momencie zaistnienia niewypłacalności pracodawcy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w programie emerytalnym, którego są członkami); lub
  - ii) przepisy ograniczające coroczną indeksację wysokości rekompensaty wypłacanej pracownikom lub coroczną indeksację wartości uprawnień emerytalnych przed osiągnięciem przez nich wieku emerytalnego?
- 3) Czy w okolicznościach takich jak rozpatrywane w niniejszej sprawie art. 8 dyrektywy 80/987/EWG jest bezpośrednio skuteczny?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 80/987/WWE z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 1980, L 283, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2008, L 283, s. 36).